

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-241/15 Niculaie Aurel Bob-Dogi

(*Curtea de Apel Cluj* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR — Europos arešto orderis — 8 straipsnio 1 dalies c punktas — Pareiga įtraukti į Europos arešto orderį informaciją apie „arešto orderį“ — Prieš išduodant Europos arešto orderį neišduotas atskiras nacionalinis arešto orderis — Pasekmė“

Santrauka – 2016 m. birželio 1 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas

1. *Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Pagrindų sprendimas dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos — 8 straipsnio 1 dalies c punktas — Arešto orderis — Sąvoka — Atskiras nuo Europos arešto orderio nacionalinis arešto orderis — Pareiga įtraukti į Europos arešto orderį informaciją apie „arešto orderį“ — Nebuvimas*

(*Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584, iš dalies pakeisto Pamatiniu sprendimu 2009/299, 8 straipsnio 1 dalies c punktas*)

2. *Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Pagrindų sprendimas dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos — 8 straipsnio 1 dalies c punktas — Pareiga įtraukti į Europos arešto orderį informaciją apie „arešto orderį“ — Europos arešto orderis, kuriame nėra informacijos apie arešto orderį — Pasekmės*

(*Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584, iš dalies pakeisto Pamatiniu sprendimu 2009/299, 8 straipsnio 1 dalies c punktas ir 15 straipsnio 2 dalis*)

1. Pagrindų sprendimo 2002/584 dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, iš dalies pakeisto Pamatiniu sprendimu 2009/299, 8 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad šioje nuostatoje esančią sąvoką „arešto orderis“ reikia suprasti kaip reiškiančią atskirą nuo Europos arešto orderio nacionalinį arešto orderį.

Europos arešto orderio išdavimas taikant vadinamąją „supaprastintą“ procedūrą, taigi prieš tai nepriėmus nacionalinio teismo sprendimo, kaip antai nacionalinio arešto orderio, kuriuo remiantis būtų išduotas Europos arešto orderis, gali būti nesuderinamas su tarpusavio pripažinimo ir pasitikėjimo principais, kuriais grindžiama Europos arešto orderio sistema. Šie principai paremti prielaida, kad tam tikras Europos arešto orderis išduotas laikantis minimalių jo galiojimui keliamų reikalavimų, tarp kurių yra Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas reikalavimas. Kai Europos arešto orderis išduodamas pagal vadinamąją „supaprastintą“ procedūrą remiantis Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytu arešto orderiu, bet jame nenurodoma, kad yra nacionalinis arešto orderis, atskiras nuo Europos arešto orderio, vykdančioji teisminė institucija neturi galimybės patikrinti, ar toks Europos arešto orderis atitinka Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytą reikalavimą. Be to, Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyto reikalavimo laikymasis yra ypač svarbus, nes tai reiškia, jog kai Europos arešto orderis išduodamas siekiant, kad

kita valstybė narė sulaikytų ir perduotų asmenį, prašomą išduoti dėl baudžiamojo persekiojimo vykdymo, šis asmuo jau pirmame nurodytos procedūros etape turėjo galimybę pasinaudoti procesinėmis garantijomis ir pagrindinėmis teisėmis, kurių gynybą turi užtikrinti išduodančiosios valstybės narės teisminė institucija pagal taikomą nacionalinę teisę, be kita ko, priimdama nacionalinį arešto orderį. Taigi, atžvelgiant į Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytą reikalavimą, Europos arešto orderio sistemoje numatyta dviejų lygių procesinių ir pagrindinių teisių, kuriomis asmeniui, kurį prašoma išduoti, turi būti suteikta galimybė pasinaudoti, gynyba; prie pirmo lygio teisminės gynybos, numatytos priimant nacionalinį teismo sprendimą, prisideda antro lygio teisminė gynyba, kurią reikia užtikrinti išduodant Europos arešto orderį; tam tikromis aplinkybėmis pastarasis gali būti išduotas praėjus trumpam laikotarpiui po nacionalinio teismo sprendimo priėmimo. Tokios dviejų lygių teisminės gynybos nėra tuo atveju, kai išduodant Europos arešto orderį taikoma vadinamoji „supaprastinta“ procedūra, nes ji reiškia, kad prieš išduodama Europos arešto orderį nacionalinė teisminė institucija nepriėmė tokio sprendimo, kaip antai, nacionalinio arešto orderio, kuriuo remiantis būtų išduotas Europos arešto orderis.

(žr. 52–58 punktus ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Pagrindų sprendimo 2002/584 dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, iš dalies pakeisto Pamatiniu sprendimu 2009/299, 8 straipsnio 1 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad kai Europos arešto orderyje, kuris grindžiamas „arešto orderiu“, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, nenurodyta informacijos apie nacionalinį arešto orderį, vykdančioji teisminė institucija neturi jo vykdyti, jeigu, atsižvelgusi į informaciją, pateiktą pagal iš dalies pakeisto Pagrindų sprendimo 2002/584 15 straipsnio 2 dalį, ir į visą kitą turimą informaciją, konstatuoja, kad Europos arešto orderis negalioja, nes buvo išduotas pirmiau nepriėmus atskiro nuo Europos arešto orderio nacionalinio arešto orderio.

Prieš priimdama tokį sprendimą, kuris dėl savo pobūdžio turi likti išskirtinis taikant Pagrindų sprendime įtvirtintą perdavimo sistemą, nes ši sistema pagrįsta tarpusavio pripažinimo ir pasitikėjimo principais, vykdančioji teisminė institucija, laikydama Pagrindų sprendimo 15 straipsnio 2 dalies, turi prašyti išduodančiosios valstybės narės teisminės institucijos skubiai pateikti visą būtina papildomą informaciją, kuri leistų jai išnagrinėti klausimą, ar informacijos apie nacionalinį arešto orderį nenurodymas Europos arešto orderyje paaiškinamas tuo, kad iš tikrųjų prieš jį išduodant nebuvo išduotas atskiras nuo Europos arešto orderio nacionalinis arešto orderis, arba tuo, kad nacionalinis arešto orderis buvo išduotas, tačiau nebuvo nurodytas. Jeigu, atsižvelgusi į informaciją, pateiktą pagal Pagrindų sprendimo 15 straipsnio 2 dalį, ir visą kitą turimą informaciją, vykdančioji teisminė institucija padaro išvadą, kad Europos arešto orderis, nors ir grindžiamas „arešto orderiu“, kaip jis suprantamas pagal Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punktą, buvo išduotas pirmiau neišdavus atskiro nuo Europos arešto orderio nacionalinio arešto orderio, ši institucija neturi vykdyti Europos arešto orderio, motyvuodama tuo, kad jis netenkina Pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytų teisėtumo reikalavimų.

(žr. 65-67 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)